Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

9 iulie 2020*

„Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Articolul 32 alineatul (1) litera (c) – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 157 alineatul (2), articolul 158 alineatul (3) și articolul 160 – Stabilirea valorii în vamă – Ajustare – Redevențe referitoare la mărfurile care sunt evaluate – Redevențe care constituie o «condiție a vânzării» mărfurilor evaluate – Redevențe plătite de cumpărător societății sale mamă în schimbul furnizării know-how-ului necesar pentru fabricarea de produse finite – Mărfuri achiziționate de la terți și care constituie componente care trebuie încorporate în produsele sub licență”

În cauza C-76/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Varhoven administrativen sad (Curtea Administrativă Supremă, Bulgaria), prin decizia din 25 octombrie 2018, primită de Curte la 31 ianuarie 2019, în procedura

Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, fostul Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia,

împotriva

„Curtis Balkan” EOOD,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul P. G. Xuereb, președinte de cameră, și domnii T. von Danwitz și A. Kumin (raportor), judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi”, fostul Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia, de domnul M. Metodiev, în calitate de agent;

– pentru guvernul bulgar, de E. Petranova și de L. Zaharieva, în calitate de agenți;

– pentru guvernul spaniol, de S. Jiménez García și de M. J. García-Valdecasas Dorrego, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: bulgara.

– pentru Comisia Europeană, de M. Kocjan, de Y. Marinova și de F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 157 alineatul (2), a articolului 158 alineatul (3) și a articolului 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi” (directorul Direcției teritoriale sud-vest a Agenției Vămilor, Bulgaria), fostul Nachalnik na Mitnitsa Aerogara Sofia (directorul vămii aeroportului din Sofia, Bulgaria), pe de o parte, și „Curtis Balkan” EOOD, pe de altă parte, în legătură cu luarea în considerare a redevențelor plătite de aceasta din urmă societății sale mamă la momentul stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate de la terți furnizori.

Cadrul juridic

Codul vamal

3 Potrivit articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal”):

„Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33 […]

[…]”

4 Articolul 32 din Codul vamal prevede:

„(1) La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu articolul 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

[…]

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile care sunt evaluate și pe care cumpărătorul trebuie să le plătească direct sau indirect vânzătorului, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

[…]

(2) Adaosurile la prețul efectiv plătit sau de plătit se aplică în conformitate cu prezentul articol doar pe baza datelor obiective și cuantificabile.

(3) Nu se aplică niciun adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit în procesul de stabilire a valorii în vamă, cu excepția situațiilor prevăzute în prezentul articol.

[…]”

Regulamentul nr. 2454/93

5 Conform articolului 143 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 2454/93, se consideră că persoanele sunt legate între ele în cazul în care una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect.

6 Articolul 157 din acest regulament prevede:

„(1) În sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din cod, redevențele și drepturile de licență reprezintă în special plata pentru utilizarea drepturilor legate de:

– producerea de mărfuri importate (mai ales brevete, desene, modele și tehnologii de fabricație)

sau

– vânzarea la export a mărfurilor importate (mai ales mărci de comerț sau de fabrică, modele înregistrate)

sau

– utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate (mai ales drepturi de autor, procedee de fabricație încorporate inseparabil în mărfurile importate).

(2) Fără a se aduce atingere articolului 32 alineatul (5) din cod, la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu articolul 29 din cod se adaugă o redevență sau un drept de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit numai dacă această plată:

– este legată de mărfurile de evaluat

și

– constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri.”

7 Potrivit articolului 158 din regulamentul menționat:

„(1) În cazul în care mărfurile importate constituie numai un element sau o componentă a mărfurilor produse în Comunitate, se aplică o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă redevența sau dreptul de licență se referă la aceste mărfuri.

[…]

(3) În cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import sau la prestări sau servicii ulterioare importului, defalcarea corespunzătoare se face numai în baza datelor obiective și cuantificabile, în conformitate cu nota interpretativă menționată în anexa 23, care este aferentă articolului 32 alineatul (2) din cod.”

8 Articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 prevede:

„În cazul în care cumpărătorul achită redevențe sau drepturi de licență către un terț, condițiile menționate la articolul 157 alineatul (2) nu se consideră îndeplinite decât dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta îi cere cumpărătorului să efectueze această plată.”

9 Articolul 161 din acest regulament prevede:

„În cazul în care modalitatea de calculare a valorii unei redevențe sau a unui drept de licență se raportează la prețul mărfurilor importate, se poate presupune că plata acestei redevențe sau drept de licență se referă la mărfurile de evaluat, dacă nu se dovedește altfel.

Cu toate acestea, în cazul în care valoarea unei redevențe sau a unui drept de licență se calculează independent de prețul mărfurilor importate, plata redevenței sau dreptului de licență se poate referi la mărfurile de evaluat.”

10 Nota interpretativă asupra valorii în vamă, care figurează în anexa 23 la Regulamentul nr. 2454/93, prevede, în ceea ce privește articolul 32 alineatul (2) din Codul vamal:

„În cazul în care nu există date obiective și cuantificabile în ceea ce privește elementele care sunt prevăzute a fi adăugate conform dispozițiilor articolului 32, valoarea de tranzacție nu poate fi determinată prin aplicarea dispozițiilor articolului 29. Astfel poate fi cazul, de exemplu, în situația următoare: o redevență este vărsată pe baza prețului de vânzare în țara de import pentru un litru dintr-un produs dat, care a fost importat la kilogram și transformat în soluție după import. În cazul în care redevența se bazează în parte pe mărfurile importate și în parte pe alte elemente care nu au niciun raport cu acestea (de exemplu atunci când mărfurile sunt amestecate cu ingrediente indigene și nu mai pot fi identificate separat sau când redevența nu poate fi separată de unele aranjamente financiare speciale dintre cumpărător și vânzător), este impropriu de a întreprinde adăugarea unei element corespunzător acestei redevențe. Cu toate acestea, în cazul în care nivelul redevenței nu se bazează decât pe mărfurile importate și poate fi ușor calculat, se poate adăuga un element la prețul efectiv plătit sau de plătit.”

11 Nota interpretativă menționată prevede, în ceea ce privește articolul 143 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 2454/93:

„O persoană este considerată că o controlează pe alta numai în cazul în care ea este, în drept sau în fapt, în măsură să exercite asupra acesteia o putere de constrângere sau de îndrumare.”

Comentariile Comitetului Codului vamal

12 Potrivit comentariului nr. 3 (secțiunea evaluare în vamă) privind incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă, întocmit de Comitetul Codului vamal prevăzut la articolul 247a din acest cod (denumit în continuare „Comitetul Codului vamal”):

„[…]

8. Necesitatea examinării incidenței redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă este clară în cazul în care mărfurile importate constituie în sine obiectul acordului de licență (adică reprezintă produsul care face obiectul licenței). Necesitatea există totuși și în cazul în care mărfurile importate sunt ingrediente sau componente ale produsului care face obiectul licenței sau atunci când mărfurile importate (de exemplu mașini specializate de producție sau instalații industriale) produc sau fabrică ele însele produsele care fac obiectul licențelor.

9. «Know-how-ul» transferat în temeiul unui acord de licență implică adesea furnizarea de desene și modele, de rețete, de formule și de instrucțiuni de bază cu privire la utilizarea produsului care face obiectul licenței. În cazul în care know-how-ul se aplică mărfurilor importate, orice plată a redevențelor sau a taxelor de licență trebuie luată în considerare pentru a fi inclusă în valoarea în vamă. Cu toate acestea, unele acorduri de licență (de exemplu în domeniul «francizării») implică furnizarea de servicii cum ar fi formarea personalului licențiatului în ceea ce privește fabricarea produsului care face obiectul licenței sau utilizarea mașinilor/instalațiilor. Poate fi vorba și de asistență tehnică în domeniile gestionării, administrării, comercializării, contabilității etc. În asemenea cazuri, plata redevenței sau a taxei de licență pentru astfel de servicii nu ar fi eligibilă pentru a fi inclusă în valoarea în vamă.

[…]

Drepturi de autor și taxe de licență legate de mărfuri de evaluat

11. Pentru a stabili dacă o redevență se raportează la mărfurile de evaluat, aspectul-cheie nu este modalitatea de calculare a valorii respectivei redevențe, ci motivul pentru care este plătită, adică ce anume primește licențiatul în schimbul plății […] Astfel, în cazul unei componente sau al unui ingredient importat al unui produs care face obiectul unei licențe sau în cazul unei mașini sau al unei instalații de producție importate, o plată a redevenței bazată pe produsul vânzării produsului în cauză se poate raporta integral, parțial sau deloc la mărfurile importate.*Redevențe și taxe de licență plătite drept condiție de vânzare a mărfurilor de evaluat*

12. Întrebarea care se pune în acest context este dacă vânzătorul este dispus să vândă mărfurile fără plata unei redevențe sau a unei taxe de licență. Condiția poate fi explicită sau implicită. În majoritatea cazurilor, se va specifica în acordul de licență dacă vânzarea mărfurilor importate este condiționată de plata unei redevențe sau a unei taxe de licență. Totuși, această specificare nu este esențială.

13. Atunci când mărfurile sunt achiziționate de la o persoană, iar redevența sau taxa de licență este plătită unei alte persoane, plata respectivelor mărfuri poate fi totuși considerată o condiție a vânzării mărfurilor în anumite cazuri (a se vedea articolul 160 din dispozițiile [Regulamentului nr. 2454/93]). […]”

13 Comentariul nr. 11 (secțiunea evaluare în vamă) privind aplicarea articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal referitor la redevențele și taxele de licență plătite unei părți terțe în conformitate cu articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93, întocmit de Comitetul Codului vamal, are următorul cuprins:

„[…]

Chiar și în cazul în care contractul real de vânzare între cumpărător și vânzător nu prevede în mod explicit obligația cumpărătorului de a plăti redevențele, plata poate fi o condiție implicită a vânzării, în cazul în care cumpărătorul nu a putut cumpăra mărfurile de la vânzător, iar vânzătorul nu a fost gata să vândă mărfurile fără plata redevențelor de către cumpărător titularului licenței.

[…]

În contextul articolului 160 [din Regulamentul nr. 2454/93], în cazul în care redevențele sunt plătite unei părți care exercită un control direct sau indirect asupra producătorului (de unde rezultă că sunt legați, în sensul articolului 143 [din acest regulament]), atunci astfel de plăți sunt considerate o condiție a vânzării. În conformitate cu anexa 23 [la regulamentul menționat] […], «o persoană este considerată că o controlează pe alta numai în cazul în care ea este, în drept sau în fapt, în măsură să exercite asupra acesteia o putere de constrângere sau de îndrumare».

Următoarele elemente trebuie analizate pentru a stabili dacă se exercită un control:

– licențiatorul selectează producătorul și îl indică cumpărătorului;

– există un contract direct de producție între licențiator și vânzător;

– licențiatorul exercită un control real fie direct, fie indirect asupra producției (în ceea ce privește centrele de producție și/sau metodele de producție);

– licențiatorul exercită un control real direct sau indirect asupra logisticii și expedierii mărfurilor către cumpărător;

– licențiatorul decide cui poate vinde producătorul mărfurile sau impune restricții în acest sens;

– licențiatorul stabilește condițiile legate de prețul la care producătorul/vânzătorul trebuie să își vândă mărfurile sau de prețul la care importatorul/cumpărătorul trebuie să revândă mărfurile;

– licențiatorul are dreptul de a examina registrele contabile ale producătorului sau ale cumpărătorului;

– licențiatorul indică metodele de producție care vor fi utilizate/furnizează modele etc.;

– licențiatorul indică/limitează sursele de materiale/componente;

– licențiatorul limitează cantitățile pe care producătorul le poate produce;

– licențiatorul nu autorizează cumpărătorul să cumpere direct de la producător, ci prin titularul mărcii comerciale (licențiator) care poate acționa și ca agent de cumpărare al importatorului;

– producătorul nu este autorizat să producă produse concurente (fără licență) fără consimțământul licențiatorului;

– mărfurile produse sunt specifice licențiatorului (și anume în ceea ce privește conceptualizarea/proiectarea lor și marca comercială);

– caracteristicile mărfurilor și tehnologia utilizată sunt stabilite de licențiator.

O combinație de astfel de indicatori, care depășesc simpla verificare a calității de către licențiator, demonstrează că există o legătură în sensul articolului 143 alineatul (1) litera (e) [din Regulamentul nr. 2454/93] și, prin urmare, plata redevențelor ar fi o condiție a vânzării în sensul articolului 160 [din acest regulament].”

Litigiul principal și întrebările preliminare

14 Curtis Balkan, societate cu sediul în Bulgaria, este deținută în întregime de Curtis Instruments Inc., societate cu sediul în Statele Unite (denumită în continuare „Curtis USA”). Raporturile juridice dintre aceste societăți sunt guvernate printre altele de două contracte, primul, încheiat la 1 februarie 1996, privind dreptul de a utiliza un brevet, iar al doilea, încheiat la 26 noiembrie 2002, privind furnizarea de servicii de gestiune.

15 În temeiul contractului de utilizare a brevetului, Curtis USA cedează la preț standard în favoarea Curtis Balkan kituri de fabricare a indicatorilor de stoc de carburant, precum și kituri de fabricare a regulatorilor de viteză de înaltă frecvență, care se bazează pe propria tehnologie brevetată. Curtis

Balkan are dreptul de a produce, utilizând aceste componente, și de a vinde regulatori de viteză a motoarelor și elemente pentru vehicule electrice, produse pentru care plătește o remunerație pentru dreptul de utilizare a brevetului. Această plată se efectuează în fiecare trimestru, pe baza vânzărilor trimestriale declarate de produse. În temeiul unui act adițional la contract, semnat la 1 septembrie 2010, Curtis USA percepe redevențe care se ridică la 10 % din prețul net de vânzare a produselor menționate în contract și vândute de Curtis Balkan.

16 Conform contractului de prestare de servicii, Curtis USA se angajează printre altele să asigure activitatea operațională a Curtis Balkan, și anume gestiunea, inclusiv marketingul, publicitatea, elaborarea bugetelor, rapoartele financiare, sistemele de informare, precum și resursele umane, în schimbul unei remunerații lunare convenite.

17 În cursul unui control privind declarațiile vamale efectuate de Curtis Balkan, referitoare la importul de mărfuri din țări terțe în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și 31 mai 2015, autoritățile vamale bulgare au constatat că mărfurile importate, „piese și elemente”, erau utilizate de Curtis Balkan pentru fabricarea unor produse cu privire la care această societate plătește Curtis USA redevențe, în executarea contractului din 1 februarie 1996. S-a constatat de asemenea că valoarea în vamă declarată a mărfurilor importate nu includea aceste redevențe.

18 În acest context, au fost furnizate explicații atât de Curtis USA, cât și de Curtis Balkan, din care reiese printre altele că Curtis USA controlează întregul lanț de producție, de la negocierea și achiziționarea centralizată a componentelor necesare pentru producție până la vânzarea produselor finite. Componentele încorporate în produse sunt fabricate potrivit unui caiet de sarcini impus de Curtis USA și sunt concepute special pentru aceste produse. În plus, selectarea unui alt furnizor trebuie aprobată de Curtis USA. Cu toate acestea, pentru orice comandă cu o valoare care nu depășește 100 000 de dolari americani (USD) (aproximativ 85 000 de euro), nu este necesară notificarea Curtis USA sau aprobarea acesteia.

19 Prin decizia din 28 aprilie 2016, directorul vămii aeroportului din Sofia a procedat la revizuirea valorii în vamă declarate pentru ansamblul declarațiilor vamale examinate, incluzând redevențele despre care considera că erau datorate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal și al articolului 157 din Regulamentul nr. 2454/93 coroborat cu articolul 158 alineatele (1) și (3) și cu articolul 160 din acest regulament.

20 Curtis Balkan a contestat această decizie printr-o cale de atac administrativă. În susținerea căii de atac formulate, această societate a prezentat scrisori ale unor furnizori prin care se urmărea să se stabilească faptul că prețurile mărfurilor comandate de Curtis Balkan de la acești furnizori nu depindeau de redevențele pe care ea le plătea Curtis USA și că aceasta din urmă nu era în măsură să dirijeze sau să restrângă activitățile furnizorilor menționați.

21 Prin decizia din 21 iunie 2016, autoritatea vamală competentă a respins calea de atac administrativă formulată de Curtis Balkan.

22 Curtis Balkan a contestat decizia din 28 aprilie 2016, astfel cum a fost confirmată prin decizia din 21 iunie 2016, la Administrativen sad – Sofia grad (Tribunalul Administrativ al Orașului Sofia, Bulgaria). În cadrul acestei proceduri, s-a dispus efectuarea unei expertize la cererea acestei societăți, din care reiese că valoarea declarațiilor vamale în discuție în litigiul principal nu depășea pragul de 100 000 USD, în limita căruia societatea menționată beneficiază de independență operațională la comandarea de mărfuri.

23 Printr-o hotărâre din 8 februarie 2018, Administrativen sad – Sofia grad (Tribunalul Administrativ al Orașului Sofia) a anulat decizia din 28 aprilie 2016, astfel cum a fost confirmată prin decizia din 21 iunie 2016, pentru motivul că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93 pentru majorarea valorii contractuale a mărfurilor importate cu valoarea redevențelor plătite.

24 Astfel, în ceea ce privește prima condiție prevăzută de această dispoziție, potrivit căreia plata redevențelor trebuie să fie legată de mărfurile de evaluat, această instanță a considerat că mărfurile în discuție în litigiul principal nu intrau sub incidența contractului privind dreptul de a utiliza un brevet. În special, nu s-ar fi făcut dovada că procesele de fabricație specifice sau un know-how asupra cărora drepturile sunt deținute de Curtis USA fuseseră încorporate în mod indisociabil în aceste mărfuri.

25 În ceea ce privește a doua condiție, potrivit căreia plata redevențelor trebuie să constituie o condiție a vânzării mărfurilor importate, nu se dovedise, potrivit instanței menționate, nici că furnizorii solicitaseră Curtis Balkan să plătească redevențe în favoarea Curtis USA. Mai precis, nu s-ar fi demonstrat că între această din urmă societate și furnizori există vreo legătură care să permită să se presupună că cea dintâi exercită asupra acestora din urmă un control indirect. În plus, acești furnizori ar nega în mod categoric existența unei asemenea legături.

26 Directorul vămii aeroportului din Sofia a declarat recurs împotriva hotărârii Administrativen sad – Sofia grad (Tribunalul Administrativ al Orașului Sofia) la Varhoven administrativen sad (Curtea Administrativă Supremă, Bulgaria).

27 Directorul vămii aeroportului din Sofia susține că există o legătură între redevențe și mărfurile de evaluat, în măsura în care acestea din urmă constituie componente care sunt utilizate pentru fabricarea produselor sub licență, iar aceste componente fac obiectul unei certificări în legătură cu cerințele de calitate a produselor finite. Pe de altă parte, redevențele ar constitui o condiție a vânzării mărfurilor importate, întrucât, la alegerea furnizorilor, s-ar ține seama de cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească mărfurile importate, aceste cerințe provenind de la departamentele de inginerie din centrul de design al Curtis USA.

28 În ceea ce privește faptul că mărfurile de evaluat au fost achiziționate de la furnizori diferiți de societatea căreia îi erau plătite redevențele, directorul vămii aeroportului din Sofia consideră că articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93, care vizează o asemenea ipoteză, este aplicabil din moment ce Curtis USA exercită un control indirect asupra producătorilor. Astfel, licențiatorul ar alege producătorii și le-ar impune specificații, așa încât ar exercita un control real direct sau indirect asupra procesului de fabricație.

29 În plus, în măsura în care mărfurile importate nu sunt decât componente care intră în compoziția produselor finite, iar redevențele se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte componente adăugate mărfurilor după importul acestora din urmă, precum și la activități și la servicii ulterioare importului, directorul vămii aeroportului din Sofia arată că s-a procedat la o defalcare proporțională a redevențelor, în conformitate cu articolul 158 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 2454/93.

30 Curtis Balkan contestă poziția directorului vămii aeroportului din Sofia.

31 Instanța de trimitere amintește că a statuat, în cauze analoge celei principale și între aceleași părți, că administrația vamală efectuase în mod corect ajustarea, și aceasta în temeiul articolului 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93. În special, ea a considerat că, în ipoteza vizată de această dispoziție, nu trebuia verificată îndeplinirea condițiilor prevăzute de articolul 157 alineatul (2) din acest regulament și că articolul 160 din regulamentul menționat era de asemenea irelevant.

32 Cu toate acestea, având îndoieli cu privire la interpretarea corectă a Regulamentului nr. 2454/93, Varhoven administrativen sad (Curtea Administrativă Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări:

„1) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că creează un temei juridic distinct pentru ajustarea valorii în vamă prin adăugarea redevențelor la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, independent de norma stabilită la articolul 157 din Regulamentul nr. 2454/93?

2) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește ajustarea valorii în vamă, reglementează două situații alternative: pe de o parte, situația în care redevențele, cum sunt cele în cauză, se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import și, pe de altă parte, situația în care redevențele se referă parțial la prestări sau servicii ulterioare importului?

3) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește ajustarea valorii în vamă, reglementează trei situații: în primul rând, situația în care redevențele se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import, în al doilea rând, situația în care redevențele se referă parțial la mărfurile importate și parțial la prestări sau servicii ulterioare importului, în al treilea rând, situația în care redevențele se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte componente adăugate mărfurilor după import sau la alte prestări sau servicii ulterioare importului?

4) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că permite o ajustare a valorii în vamă ori de câte ori se stabilește că redevențele plătite se referă la prestări sau servicii ulterioare importului mărfurilor care sunt evaluate și care, în acest caz particular, sunt cele furnizate societății bulgare de către societatea americană (cele asociate cu producția și cu gestiunea), indiferent dacă sunt îndeplinite condițiile necesare pentru ajustare prevăzute la articolul 157 din Regulamentul nr. 2454/93?

5) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că reprezintă un caz special de ajustare a valorii în vamă în cadrul sistemului și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 157 din Regulamentul nr. 2454/93, caracterul special constând în faptul că redevența se referă doar parțial la mărfurile evaluate, astfel încât aceasta trebuie defalcată în mod corespunzător?

6) Articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că este aplicabil de asemenea în cazul în care cumpărătorul plătește o redevență sau un drept de licență unui terț?

7) În cazul unui răspuns afirmativ la cele două întrebări anterioare, este necesar ca instanța să examineze, în contextul defalcării corespunzătoare a redevenței în conformitate cu articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93, dacă sunt îndeplinite cele două condiții prevăzute la articolul 157 alineatul (2), și anume condiția ca redevența să fie legată, fie și doar parțial, de mărfurile importate și condiția ca redevența să constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri și, în caz afirmativ, este necesar să fie luată în considerare, în cadrul acestei examinări, regula prevăzută la articolul 160, conform căreia condițiile menționate la articolul 157 alineatul (2) nu se consideră îndeplinite decât dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta îi cere cumpărătorului să efectueze această plată?

8) Articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 este aplicabil numai în cazul normei generale prevăzute la articolul 157 din Regulamentul nr. 2454/93, și anume în cazul în care drepturile de licență și redevențele sunt plătibile unui terț și se referă în întregime la mărfurile care fac obiectul evaluării sau este acesta aplicabil de asemenea în cazurile în care drepturile de licență sau redevențele sunt doar parțial legate de mărfurile importate?

9) Articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de «legătură» dintre licențiator și vânzător cuprinde cazurile în care licențiatorul este persoană legată în raport cu cumpărătorul, întrucât exercită asupra cumpărătorului un control direct, care depășește controlul calității, sau trebuie interpretat în sensul că relația de persoane legate dintre licențiator și cumpărător, astfel cum este descrisă mai sus, nu este suficientă pentru a stabili o legătură (indirectă) între licențiator și vânzător, în special în cazul în care acesta din urmă contestă faptul că prețul comenzilor plasate de cumpărător pentru mărfurile importate depinde de plata redevențelor și contestă de asemenea faptul că licențiatorul este în măsură să îi dirijeze sau să îi restrângă activitatea din punct de vedere operațional?

10) Articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că permite o ajustare a valorii în vamă numai în cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la articolul 157 din Regulamentul nr. 2454/93, și anume ca dreptul de licență plătit unui terț să se refere la mărfurile care sunt evaluate și să constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri, fiind îndeplinită în același timp condiția ca vânzătorul sau o persoană legată de acesta să ceară cumpărătorului efectuarea plății acestui drept de licență?

11) Cerința prevăzută la articolul 157 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 2454/93, aceea ca dreptul de licență să se refere la mărfurile de evaluat, trebuie considerată ca fiind îndeplinită în cazul în care există o legătură indirectă între redevență și mărfurile importate, astfel cum este cazul în speță, dacă mărfurile de evaluat sunt componente ale produsului finit sub licență?”

Cu privire la întrebările preliminare

33 Prin intermediul celor 11 întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 157 alineatul (2), articolul 158 alineatul (3) și articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretate în sensul că o parte proporțională din cuantumul redevențelor plătite de o societate societății sale mamă în schimbul furnizării know-how-ului în scopul fabricării de produse finite trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în împrejurarea în care aceste mărfuri sunt destinate să intre, printre alte componente, în compoziția respectivelor produse finite și sunt achiziționate de cea dintâi societate de la vânzători distincți de societatea-mamă.

34 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, dreptul Uniunii referitor la evaluarea în vamă urmărește stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea de valori în vamă arbitrare sau fictive. Valoarea în vamă trebuie, așadar, să reflecte valoarea economică reală a unei mărfi importate și, prin urmare, să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care prezintă o valoare economică (Hotărârea din 20 iunie 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punctul 22 și jurisprudența citată).

35 În temeiul articolului 29 din Codul vamal, valoarea în vamă a mărfurilor importate este în principiu reprezentată de valoarea lor de tranzacție, respectiv de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, sub rezerva însă a ajustărilor care trebuie să fie efectuate în conformitate printre altele cu articolul 32 din acest cod (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 31 și jurisprudența citată).

36 Printre elementele care trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în vederea stabilirii valorii în vamă, articolul 32 menționează la alineatul (1) litera (c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile care sunt evaluate, pe care cumpărătorul trebuie să le plătească direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și aceste drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit.

37 Pe de altă parte, potrivit articolului 157 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, noțiunea de „redevențe și drepturi de licență”, în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal, se referă în special la plata pentru utilizarea drepturilor legate de producerea de mărfuri importate, de vânzarea la export a acestor mărfuri sau de utilizarea sau revânzarea acestora.

38 Articolul 157 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93 precizează, la rândul său, că, la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu articolul 29 din Codul vamal se adaugă o redevență sau un drept de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit numai dacă această plată, pe de o parte, este legată de mărfurile de evaluat și, pe de altă parte, constituie o condiție a vânzării acestor mărfuri.

39 În consecință, ajustarea prevăzută la articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal se aplică atunci când sunt îndeplinite trei condiții cumulative, și anume, în primul rând, redevențele sau drepturile de licență să nu fi fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit, în al doilea rând, acestea să se refere la mărfurile care sunt evaluate și, în al treilea rând, cumpărătorul să trebuiască să plătească aceste redevențe sau aceste drepturi de licență ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate (Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 35).

40 În speță, din decizia de trimitere reiese că redevențele în discuție în litigiul principal erau plătite de Curtis Balkan societății sale mamă, Curtis USA, în schimbul furnizării de către aceasta din urmă a know-how-ului în scopul fabricării produselor în care erau încorporate mărfurile importate. Astfel, trebuie să se considere că aceste redevențe reprezintă plata pentru utilizarea drepturilor legate de utilizarea mărfurilor importate, în sensul articolului 157 alineatul (1) a treia liniuță din Regulamentul nr. 2454/93, și, prin urmare, că intră în sfera noțiunii de „redevențe și drepturi de licență”, în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal.

41 Pe de altă parte, din moment ce este cert că Curtis Balkan nu a inclus redevențele menționate în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în discuție în litigiul principal, prima condiție necesară pentru ajustarea valorii în vamă, astfel cum este menționată la punctul 39 din prezenta hotărâre, este îndeplinită.

42 În ceea ce privește a doua condiție, potrivit căreia redevențele trebuie să se refere la mărfurile care sunt evaluate, în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal, trebuie amintit că, potrivit articolului 158 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, în cazul în care mărfurile importate constituie numai o componentă a mărfurilor produse în Uniune, se aplică o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă redevența se referă la aceste mărfuri.

43 În plus, conform articolului 161 primul paragraf din acest regulament, în cazul în care modalitatea de calculare a valorii unei redevențe sau a unui drept de licență se raportează la prețul mărfurilor importate, se poate presupune că plata acestei redevențe sau drept de licență se referă la mărfurile de evaluat, dacă nu se dovedește altfel. În schimb, potrivit articolului 161 al doilea paragraf din regulamentul menționat, în cazul în care valoarea unei redevențe sau a unui drept de licență se calculează independent de prețul mărfurilor importate, plata redevenței sau dreptului de licență se poate referi la mărfurile de evaluat.

44 Trebuie de asemenea amintit că, deși sunt lipsite de forță juridică obligatorie, nu este mai puțin adevărat că concluziile Comitetului Codului vamal constituie un mijloc important în asigurarea unei aplicări uniforme a Codului vamal de către autoritățile vamale ale statelor membre și pot, ca atare, să fie considerate mijloace valabile pentru interpretarea codului menționat (Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 45 și jurisprudența citată).

45 În această privință, reiese din cuprinsul punctului 8 din comentariul nr. 3 (secțiunea evaluare în vamă) privind incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă, întocmit de Comitetul Codului vamal, că este necesar să se examineze incidența plății redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă nu numai în cazul în care mărfurile importate constituie în sine obiectul contractului de licență, ci și în cazul în care mărfurile importate sunt componente ale produsului care face obiectul licenței.

46 Pe de altă parte, potrivit punctului 9 din acest comentariu, în cazul în care know-how-ul furnizat în temeiul unui contract de licență se aplică mărfurilor importate, orice plată a redevențelor sau a taxelor de licență trebuie luată în considerare pentru a fi inclusă în valoarea în vamă. În schimb, redevențele și drepturile de licență plătite pentru prestarea unor servicii precum formarea personalului licențiatului în ceea ce privește fabricarea produsului care face obiectul licenței sau asistența tehnică în domenii precum gestiunea, administrarea, comercializarea sau contabilitatea nu trebuie incluse în valoarea în vamă.

47 În sfârșit, punctul 11 din comentariul menționat prevede că, pentru a stabili dacă o redevență se raportează la mărfurile de evaluat, aspectul-cheie nu este modalitatea de calculare a valorii respectivei redevențe, ci motivul pentru care este plătită, adică ce anume primește licențiatul în schimbul plății. Astfel, în cazul unei componente importate a unui produs care face obiectul unei licențe, o plată a redevenței bazată pe produsul vânzării produsului care face obiectul licenței se poate raporta integral, parțial sau deloc la mărfurile importate.

48 Prin urmare, faptul că modul de calcul al unei redevențe sau al unui drept de licență nu se raportează la prețul mărfii importate, ci la prețul produsului finit în care această marfă este încorporată nu exclude posibilitatea de a considera că această redevență sau acest drept de licență se referă la marfa respectivă.

49 În schimb, simpla împrejurare că o marfă este încorporată într-un produs finit nu permite să se constate că redevențele sau drepturile de licență plătite în schimbul furnizării, pe baza unui contract de licență, a unui know-how pentru fabricarea acestui produs finit se referă la această marfă. În această privință, este necesară existența unei legături suficient de strânse între aceste redevențe sau aceste drepturi de licență, pe de o parte, și marfa vizată, pe de altă parte.

50 O astfel de legătură există atunci când know-how-ul furnizat în temeiul contractului de licență este necesar pentru producerea mărfii importate. Constituie un indiciu în acest sens faptul că marfa respectivă a fost concepută în mod specific pentru a fi încorporată în produsul sub licență, fără să fi fost avută în vedere o altă utilizare rezonabilă. În schimb, faptul că know-how-ul nu este necesar decât pentru finalizarea produselor sub licență permite să se constate lipsa unei legături suficient de strânse.

51 În speță, revine instanței de trimitere, care este singura competentă să aprecieze situația de fapt din litigiul cu care este sesizată, sarcina să verifice existența unei legături suficient de strânse între know-how-ul furnizat în temeiul contractului de licență încheiat între Curtis Balkan și Curtis USA și mărfurile importate și să stabilească astfel dacă se poate considera că redevențele plătite de cea dintâi celei din urmă se referă la aceste mărfuri, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal. În acest context, trebuie să se țină seama de toate elementele pertinente, în special de raporturile de drept și de fapt dintre persoanele implicate.

52 Trebuie adăugat că redevențele pot fi referitoare la mărfurile care sunt evaluate, în sensul respectivului articol 32 alineatul (1) litera (c), chiar dacă aceste redevențe nu se referă decât parțial la mărfurile menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 53 și dispozitivul). Cu toate acestea, astfel cum reiese din articolul 32 alineatul (2) din Codul vamal, adaosurile la prețul efectiv plătit sau de plătit trebuie să se aplice doar pe baza datelor obiective și cuantificabile.

53 În ceea ce privește întrebările instanței de trimitere referitoare la interpretarea articolului 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93, trebuie amintit că, potrivit acestei dispoziții, în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import sau la prestări sau servicii ulterioare importului, defalcarea corespunzătoare se face numai pe baza datelor obiective și cuantificabile, în conformitate cu nota interpretativă menționată în anexa 23, care este aferentă articolului 32 alineatul (2) din Codul vamal.

54 În primul rând, trebuie să se constate că articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 nu poate fi considerat un temei legal independent pentru ajustarea valorii în vamă prin adăugarea unor redevențe sau a unor drepturi de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

55 Astfel, potrivit articolului 32 alineatul (3) din Codul vamal, nu se aplică niciun adaos la prețul efectiv plătit sau de plătit în procesul de stabilire a valorii în vamă, cu excepția situațiilor prevăzute la acest articol.

56 Prin urmare, în ceea ce privește redevențele și drepturile de licență, articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal, ale cărui condiții de aplicare sunt precizate la articolele 157-162 din Regulamentul nr. 2454/93, constituie singurul temei legal care permite ajustarea valorii în vamă prin adăugarea de redevențe sau drepturi de licență.

57 Atunci când arată că, în cazul în care redevențele sau drepturile de licență nu se referă decât parțial la mărfurile importate, defalcarea corespunzătoare se face numai pe baza datelor obiective și cuantificabile, articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 se limitează, așadar, să precizeze o cerință care decurge din articolul 32 alineatul (3) din Codul vamal.

58 În al doilea rând, articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că se aplică nu numai în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import și în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la prestări sau servicii ulterioare importului, ci și în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import, precum și la prestări sau servicii ulterioare importului.

59 Astfel cum s-a arătat la punctul 57 din prezenta hotărâre, articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 precizează că, în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă doar parțial la mărfurile importate, defalcarea corespunzătoare se face numai pe baza datelor obiective și cuantificabile.

60 Or, o interpretare a acestei dispoziții potrivit căreia ea nu s-ar putea aplica în a treia ipoteză menționată la punctul 58 din prezenta hotărâre ar avea ca efect ca, în cazul în care redevențele sau drepturile de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte elemente sau componente adăugate mărfurilor după import sau la prestări sau servicii ulterioare importului, defalcarea corespunzătoare să se poată efectua în lipsa datelor obiective și cuantificabile, ceea ce ar fi contrar

cerinței care decurge din articolul 32 alineatul (3) din Codul vamal, amintită la punctul 52 din prezenta hotărâre, potrivit căreia adaosurile la prețul efectiv plătit sau de plătit trebuie să se aplice doar pe baza datelor obiective și cuantificabile.

61 În al treilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93 se aplică și în cazul în care cumpărătorul plătește redevențe sau drepturi de licență unui terț, distinct de vânzător, este suficient să se arate că această dispoziție se limitează să facă referire la plata unor „redevențe[…] sau drepturi[…] de licență”, fără a preciza cui trebuie plătite aceste redevențe sau aceste drepturi de licență.

62 În ceea ce privește a treia condiție menționată la punctul 39 din prezenta hotărâre, potrivit căreia plata redevenței sau a dreptului de licență trebuie să constituie o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, reiese din jurisprudența Curții că această cerință este îndeplinită atunci când, în cadrul raporturilor contractuale stabilite între vânzător sau o persoană legată de acesta și cumpărător, plata redevenței sau a dreptului de licență are o asemenea importanță pentru vânzător încât, în lipsa respectivei plăți, acesta din urmă nu ar vinde (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctul 60).

63 În speță, societatea căreia Curtis Balkan îi plătea redevențe, și anume Curtis USA, era *a priori* diferită de cele de la care cumpăra mărfurile în discuție în litigiul principal.

64 În această privință, articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 prevede că, în cazul în care cumpărătorul achită redevențe sau drepturi de licență către un terț, condițiile menționate la articolul 157 alineatul (2) din acest regulament nu se consideră îndeplinite decât dacă vânzătorul sau o persoană legată de acesta îi cere cumpărătorului să efectueze această plată.

65 Din jurisprudența Curții reiese că articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 se poate aplica într-o situație în care „terțul” căruia trebuie să îi fie achitată redevența sau dreptul de licență și „persoana legată” de vânzător sunt una și aceeași persoană (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctele 63-66).

66 Curtea a statuat de asemenea că, pentru a stabili dacă plata unei redevențe sau a unui drept de licență constituie o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în sensul articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal, în împrejurarea în care vânzătorul mărfii evaluate este distinct de licențiator, trebuie să se determine, în definitiv, dacă persoana legată de vânzător este în măsură să se asigure că importul mărfurilor este condiționat de plata, în beneficiul său, a redevențelor sau a drepturilor de licență în discuție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punctele 67 și 68).

67 Potrivit articolului 143 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 2454/93, se consideră că persoanele sunt legate între ele în cazul în care una dintre ele o controlează pe cealaltă în mod direct sau indirect. Nota interpretativă privind valoarea în vamă referitoare la această dispoziție, care figurează în anexa 23 la acest regulament, precizează, în această privință, că o persoană este considerată că o controlează pe alta numai în cazul în care ea este, în drept sau în fapt, în măsură să exercite asupra acesteia o putere de constrângere sau de îndrumare.

68 Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă aceasta era situația în ceea ce privește raporturile dintre Curtis USA și vânzătorii mărfurilor în discuție în litigiul principal. În acest scop, trebuie să se țină seama de indicatorii care figurează în comentariul nr. 11 (secțiunea evaluare în vamă) privind aplicarea articolului 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal referitor la redevențele și taxele de licență plătite unei părți terțe în conformitate cu articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93, citat la punctul 13 din prezenta hotărâre.

69 În ceea ce privește împrejurările, evocate de instanța de trimitere, că, potrivit afirmațiilor vânzătorilor, prețul mărfurilor importate nu depindea de plata redevențelor în discuție în litigiul principal și că nu revenea licențiatorului sarcina de a le dirija sau de a le restrânge activitățile pe plan operațional, ele nu pot, prin ele însele, să fie de natură să excludă faptul că plata redevențelor menționate constituia o condiție a vânzării, aspectul determinant fiind numai acela dacă, ținând seama de toate elementele relevante, în lipsa acestei plăți, încheierea contractelor de vânzare sub forma care a fost aleasă și, în consecință, livrarea mărfurilor ar fi avut loc sau nu.

70 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Codul vamal coroborat cu articolul 157 alineatul (2), cu articolul 158 alineatul (3) și cu articolul 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că o parte proporțională din cuantumul redevențelor plătite de o societate societății sale mamă în schimbul furnizării know-how-ului în scopul fabricării de produse finite trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în împrejurarea în care aceste mărfuri sunt destinate să intre, printre alte componente, în compoziția respectivelor produse finite și sunt achiziționate de cea dintâi societate de la vânzători distincți de societatea-mamă, în cazul în care

– redevențele nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile menționate;

– acestea se referă la mărfurile importate, ceea ce presupune că există o legătură suficient de strânsă între redevențe și aceste mărfuri;

– plata redevențelor constituie o condiție a vânzării mărfurilor menționate, astfel încât, în lipsa acestei plăți, încheierea contractului de vânzare privind mărfurile importate și, în consecință, livrarea acestora nu ar fi avut loc și

– este posibil să se efectueze o defalcare corespunzătoare a redevențelor pe baza datelor obiective și cuantificabile,

aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, ținând seama de toate elementele relevante, în special de raporturile de drept și de fapt dintre cumpărător, vânzătorii respectivi și licențiator.

Cu privire la cheltuielile de judecată

71 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar coroborat cu articolul 157 alineatul (2), cu articolul 158 alineatul (3) și cu articolul 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că o parte proporțională din cuantumul redevențelor plătite de o societate societății sale mamă în schimbul furnizării know-how-ului în scopul fabricării de produse finite trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în împrejurarea în care aceste mărfuri sunt destinate să intre, printre alte componente, în compoziția respectivelor produse finite și sunt achiziționate de cea dintâi societate de la vânzători distincți de societatea-mamă, în cazul în care

– **redevențele nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile menționate;**

– **acestea se referă la mărfurile importate, ceea ce presupune că există o legătură suficient de strânsă între redevențe și aceste mărfuri;**

– **plata redevențelor constituie o condiție a vânzării mărfurilor menționate, astfel încât, în lipsa acestei plăți, încheierea contractului de vânzare privind mărfurile importate și, în consecință, livrarea acestora nu ar fi avut loc și**

– **este posibil să se efectueze o defalcare corespunzătoare a redevențelor pe baza datelor obiective și cuantificabile,**

aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, ținând seama de toate elementele relevante, în special de raporturile de drept și de fapt dintre cumpărător, vânzătorii respectivi și licențiator.

Semnături